

Folketingets Fødevareudvalg

København, den 3. marts
2005
J.nr.: 789/99398

I mit svar på spørgsmål S 1665 redegjorde jeg for vanskelighederne med at foretage en sammenlignende opgørelse af omkostningerne ved fiskeriinspektion i de forskellige EU-medlemslande. Jeg oplyste samtidig, at jeg ville fremsende et notat om problemstillingen til Folketingets Fødevareudvalg.

./. Jeg vedlægger hermed notatet til udvalgets orientering.

Hans Chr. Schmidt

/Mogens Schou

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

FPC

789/98201

23.02.2005

NOTAT

Kontrol af fiskeriaktiviteter i Den Europæiske Union

Fiskeripolitikken varetages på EU-plan gennem den fælles fiskeripolitik, der omfatter ressourcepolitikken, herunder fiskerikontrol, marked og handel samt strukturpolitikken.

Det enkelte EU-medlemsland har ansvaret for at sikre, at alle EU fiskeriregler håndhæves på deres territorium og overfor de fartøjer, der fører deres flag. Medlemslandene er også ansvarlige for overvågning og registrering af fiskeriaktiviteterne, herunder vedrørende udnyttelsen af fangstkvoterne.

Kommissionen kontrollerer, at medlemslandene udøver fiskerikontrollen og registreringsopgaverne i overensstemmelse med EU's regelgrundlag.

Kontrol- og overvågningsopgaverne er organiseret vidt forskelligt i medlemslandene. Nogle medlemslande har specifikke fiskerikontroltjenester, mens disse opgaver i andre medlemslande løses af forskellige organisationer som fx flåden, toldvæsenet, kystvagten eller søfartstjenesten, for hvem fiskerikontrol blot udgør én af opgaverne. Selv der, hvor der er en egentlig fiskerikontroltjeneste varierer indholdet af opgaverne betydeligt. Valget af den administrative struktur henhører under medlemsstaternes kompetence. Kommissionen og Ministerrådet er opmærksomme på, at mangler og svagheder i kontrolsystemerne i medlemsstaterne kan medføre en forskellig og utilstrækkelig håndhævelse af reglerne i de enkelte medlemslande, hvilket kan reducere effektiviteten af bevaringsforanstaltningerne.

I forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik var der ønsket om at oprette en fælles inspektionsstruktur med henblik på at sikre en mere effektiv implementering af kontrolforanstaltningerne. Kommissionen pegede bl.a. på behovet for en integration af nationale kontrolstrategier i en sammenhængende strategi gennem implementering af en toårig handlingsplan om samarbejde blandt de håndhævelsesansvarlige. Hertil kom et forslag fra Kommissionen om oprettelsen af et fiskerikontrolagentur, som skal placeres i Vigo, Spanien, og hvis hovedarbejdsområde skal være en operativ samordning af medlemslandenes inspektion og overvågning. Målsætningen med et sådanagentur er en effektiv implementering af den fælles fiskeripolitik og en ensartet kontrol og kontroludøvelsen i hele EU.

Udarbejdelsen af en fælles EU inspektionsstruktur skal foregå på grundlag af en gennemførlighedsundersøgelse. Undersøgelsen, som blev udfærdiget af en række uafhængige institutter i september 2004, er meget omfattende og gør rede for den nuværende kontrolsituation i EU. Den indsamlede information er baseret på interviews og spørgeskemaer udfyldt af medlemslandene, og undersøgelsens forfattere har fortolket dele af informationerne med henblik på at opnå sammenlignelighed blandt medlemslandene. Undersøgelsen er modtaget af medlemslandene, men Kommissionen har endnu ikke offentliggjort den.

I undersøgelsen gennemgås organisationen af fiskerikontrollen, kontroludøvelsen og håndhævelsen i de enkelte medlemslande, de midler, der er til rådighed for de enkelte medlemslandes kontrol og omkostningerne ved kontrollen. Der er også udarbejdet et vurderingsgrundlag vedrørende effektiviteten af medlemslandenes kontrol.

Gennemførlighedsundersøgelsen har bekræftet den store variation i medlemsstaternes kontrolsystemer. For det første påvises en variation i medlemslandenes kontrolstruktur og antallet af organer etableret til dette formål. Det skyldes forskelle i den interne administrative struktur i landene, herunder om der er tale om en føderal eller mere central struktur. For Danmarks, Frankrigs og UKs vedkommende samt de tre baltiske lande er der tale om en central struktur, hvor et ministerium - bistået af fx told/skat, kystvagten, politi m.v. styrer fiskeriinspektionen. Andre lande som fx Tyskland, Finland og Spanien har oprettet en mere regional struktur. Sveriges fiskerikontrol fungerer gennem kystvagten, som er ansvarlig for fiskeribeskyttelse samt koordinering af inspektion i luften, til havs og på land.

Undersøgelsen peger på store variationer i medlemslandenes omkostninger ved kontrol og håndhævelse og i anvendelsen af de forskellige kontrolmidler. Omkostningerne, som er fordelt på tværs af kernefunktionerne knyttet til kontrol: administration, kontrol på havet, landbaseret, luftbaseret og VMS kontrol (satellit overvågning), udgør for samtlige EU lande i niveauet 270 mio. EUR. På tværs af medlemslandene anvendes ca. 54% af samtlige udgifter til inspektioner til havs, 33% til landbaserede inspektioner, 7% til luftbaseret kontrol, og de resterende 6% til administration og VMS.

Det fremgår af undersøgelsen, at der er stor variation i de kontrolmidler, der er til rådighed blandt medlemslandene, og hvor effektivt de bliver brugt. Der er også stor variation i hvilken vægt medlemslandene lægger på de forskellige kontrolmetoder, dvs. landkontrol, søværts kontrol eller flybaseret kontrol. Dette forhold hænger bl.a. sammen med store variationer i medlemslandes havområder, fiskerifartøjsaktiviteter, antallet af landinger af fisk osv.

En analyse af medlemslandenes effektivitet i anvendelsen af kontrolmidlerne – såkaldte Asset Efficiencies – peger ifølge studiet på store forskelle blandt medlemslandene for så vidt angår antallet af inspektioner foretaget og antallet af overtrædelser opsporet. Der peges på, at nogle medlemslande er bedre til at opspore overtrædelser ved visse overvågningsmetoder end andre, og at forholdet mellem overtrædelser og landenes evne til at opspore overtrædelser i luften, til havs og på land er forskelligt fra medlemsland til medlemsland. Resultatet er opsummeret i nedenstående tabel. Forfatterne anbefaler forsigtighed, når man ser på tabellen.

Asset Efficiencies 2002/3

	No. surveillance vessels	Inspections per surveillance vessel	Infringements detected per surveillance vessel	Air hours	Air sighting per hour	Infringements per air hour	No. of land inspectors	Land inspections per inspector	Land infringements per inspector
Belgium				250	0.82	0.072	5	42.2	
Cyprus	5	49	7				15	65.5	3.3
Denmark	4	202	9				84	65.2	3.3
Estonia	1		23						
Finland	12	47		360	0.56	0.000			
France	48	68	9	7022	1.97	0.017	130	20.5	1.7
Germany	16	294	14				30	159.5	3.4
Greece	69	11	0	900	0.34	0.004	60	81.0	
Ireland	9	217	13	1300	3.23	0.000	18		
Italy	170	113	13	1614	0.35	0.081	795	55.8	4.5
Latvia				387	0.21	0.008	11		3.3
Lithuania	2	21	0				5	66.2	0.6
Malta	10	14	0	455	0.14	0.004	6	84.7	0.2
Netherlands	5	242	45	400	3.51	0.000	41	44.7	2.1
Poland	8	119	3				28	77.6	0.5
Portugal	40	94	14	1187	1.13	0.102			
Slovenia	8	5	1						
Spain	88	9	7	2444	0.90	0.156	204	8.9	6.0
Sweden	41	17	3	1380	2.80	0.004	427	2.8	0.0
UK	12	142	14	2866	5.31	0.001	157	26.3	1.3

Kilde: Study on the impact and feasibility of setting up a Community Fisheries Control Agency, MRAC, Poseidon, Lamans s.a., Oceanic Development Project Fish/2003/10.

Kommissionen har underhånden tilkendegivet, at man ikke anser opgørelsen for retvisende, hvilket man til dels tilskriver medlemslandenes forskellige opfattelse af hvorledes spørgeskemaerne vedrørende dette emne skulle besvares.

Ud fra ovennævnte undersøgelse har Kommissionen vurderet, at det på grund af store variationer i medlemslandenes udøvelse af kontrol og inspektion ikke har været muligt at sammenligne effektiviteten af de enkelte medlemslandes kontrolforanstaltninger og dermed sige noget præcist om kontroreffektiviteten i hvert medlemsland.

Undersøgelsen er her refereret, idet der er tale om et dokument, der er tilgængeligt for medlemslandene. Samlet vurderes det imidlertid, at det ikke på det foreliggende grundlag er muligt at foretage en retvisende sammenligning af de enkelte medlemslandes kontrol. Oprettelsen af en fælles kontrolstruktur vurderes, at forbedre grundlaget for en økonomisk effektiv kontroludøvelse i fællesskabet som helhed, og samtidig forbedre grundlaget for Fødevarerministeriets løbende overvejelser om på dansk plan at forbedre kontrollens økonomiske effektivitet.